

תיקונין איןין בריישא דההוא גופא דגן עדן, וכללו תיקונין את ביה, עד הכא ירא אליהם.

אנשי הארץ, בדילוקנא דאנפין, בחוטמא, בשרטוטין דמצחא, בדילוקנא דאנפין, בקריצין דעל מעינין.

הא חי, תלת שופין איןין, אדם דבריאה, אדם היциרה, אדם דעשה. אדם דבריאה, איה נשמחה, בה חשב בר נש, ורק עולם המחשבה וקיים אתקיריאת. רוח, אדם היциרה, עולם הדיבור, פד אטלבש ביה מחשבה, בה חשב, וציר ציוריין דشرطוטין ודילוקני. ואף על גב דחשב לוזן, לית רשו לאפקא לוזן מההוא חילא דאיתמר ביה מהכח אל הפועל, עד דאטלבשו נשמטה ורוחא בנפשא, ובה אפיקו כלל לא לפועל. בגין דנפשא איהו עולם המעשה.

ובה רוחא בטש במצחא ועבד שרטוטין. בטש בעיניין, ועבד קרייצין. בטש בעיניין, ועבד גווניין. בטש באנפוי, ועבד גווניין ותיקונין. נחית למתה, בטש בידין, ועבד שרטוטין. בטש באברים כלו דגופא, ועבד דילוקני. ולית חילא למחשבה ולאו לרוחא לאפקא חילא לעובדא, כלל נפשא.

עם כל דא דתלת שופין אלין בבר נש, לית מחשבה דעתה לה חילא לחשוב כלל שכינתה עילאה, דתמן חכמה. ולא רוחא דעתה ליה רשו לצירא כלל תפארת, דאייהו כלל שית ספירן. ונפשא לית לה חילא למיעבד עובדא כלל מלכות, דאייהו מעשה בראשית, עליה איתמר (בראשית א) תוצאה הארץ נפש תהה.

אבל בריאהบาลיהם דאייה בינה, הדר הוא דכתיב, (שם א) בראשת ברא אליהם. (שם א ט) ויברא (ויעש) אליהם את שני המאורות הגודלים. (שם א ט) ויברא אליהם את האדם בצלמו. הויה איהו ביצירה, הדר הוא דכתיב, (שם א ט) יהי אור ויהי אור. יהי רקיע. בכל אחר ויהי בן, איהו תפארת כלל שית ספירן, הוא טוב דכל יומי בראשית, והוא ציר יוצר הטוב, דאיתמר ביה (שם ב) ויציר ה' אליהם. ביצירה משבח יהו"ה.

מן דבעי למיקעל עשייה, מאלין מלכך דממון על כלותין, לית ליה רשו למיעבד עובדא בצלותא, אלא בעובדא טבין דמלין במעשה, ובהו נחית שכינתה עלייה, דאייהו עולם המעשה, דאייהו מעשה בראשית, דאייהו פועל.

ובינה כת, כ"ח אתון דקרא קדמאתה דבראשית, כ"ח מ"ה, דאייהו חכמה, מחשבה. יהו"ה אליהם יהו"ה כוז"ו במוכס"ז כוז"ו. פועלה דהאי